

ŞU ANDA ANDIMIZ BİR SINIFTA OKUNUYOR DİĞERİNDE OKUNMUYOR

Şu anda andımız bir sınıfta okunuyor diğerinde okunmuyor

25 Ekim Perşembe 2018 00:56

Malum; deprem geliyorum demez, gelir. Gece ya da gündüz, hem de hiç umulmadık bir biçimde ve ansızın...

Ortalık toz duman, salvolar havada uçuşuyor. Sanki zincirlerinden boşanmışçasına... Taraflar yıllardır içlerinde birikenleri kusuyor birbirlerine. Kimi televizyon ekranlarından, kimileri gazetelerden... Her iki olanağı da bulamayanlar ise sosyal medya mecralarından sesleniyor bir diğerine... Bir tarafta sevinç var, diğer tarafta öfke. Konu malum: Andımız!

Danıştay 8. Dairesi yargıçlarının "Andımız"a ilişkin verdiği karar, neredeyse beş yıldır küllenen ve unutulmaya yüz tutan bir konuda, başta eğitim camiası olmak üzere tarafların sessiz bir bekleyiş içerisinde olduğunu ortaya koydu. Eğitim camiasındaki taraf sendika yöneticilerinin ve öğretmenlerin dışı vuran tepkilerine, kaçınılmaz bir biçimde kendini taraf olarak gören ya da düne kadar sükut ikrardan gelir dercesine susuyor olmalarına rağmen, durumdan vazife çıkaran ve rol kapmak isteyen siyasiler de eklendi.

Ve konu bir anda yargının bağımsızlığı ve tarafsızlığını da içerecek bir biçimde dallanıp budaklandı. Neredeyse iş "Ankara'da hala yargıçlar var" havasına büründü.

Danıştay 8. Dairesi'nin "Andımız" kararı sonrası başlayan kavga yakın bir gelecekte diner mi bilmem. Ancak bu kavga hem yanılısamaların hem de toplumsal yaşamın, eğitim başta olmak üzere birçok alanında var olan ve gizlenen sorunlarının apaçık bir göstergesidir. Ve aynı zamanda da bilinmek ve dillendirilmek istenmeyen hakikatin dışavurumudur.

Şimdi bunlardan birkaçının üzerinde duralım. "Andımız" marşının içeriğini bir yana bırakarak, bu karar kapsamında önce yargının bağımsızlığı ve tarafsızlığı ile "Andımız" kararının siyasi ve ideolojik mi yoksa hukuki mi olduğuna değinelim. Sonra da bu sorunun asli nedenine...

YARGININ BAĞIMSIZLIĞI VE KARARIN NİTELİĞİ

Birilerini kızdırmak pahasına da olsa sözü uzatmadan, baştan belirteyim: Bugün taraflardan birini sevindiren, diğerini öfkeliendiren, Danıştay 8. Dairesi'nin verdiği karar, hangi saiklere dayandırılırsa dayandırılınsın, hangi hukuki terminolojiyle gerekçelendirilirse gerekçelendirilsin, siyasi ve ideolojiktir. Başka türlü olması da mümkün değildir. Söz konusu kararı veren yargıçlar şu anki kararın tam zıddı yönde bir sonuca varmış olsaydılar bile bu hüküm değişmezdi.

Ayrıntılarına aşağıda değinecek olsam da bunun temel nedeni kısaca şudur: Dava gerekçesinin kendisi siyasi ve ideolojiktir. Bu niteliğe haiz bir davadan biçimsel

boyutu dışında hukuki bir karar beklemek eşyanın tabiatına aykırıdır. Dolayısıyla bu davanın açılışında da sonucunda da hukuk yalnızca bir aksesuar, bir süstür. Keza bu kararın üst mahkemeye taşınması sonrasında çıkacak karar da şimdiden belirtelim ve herkes bilsin ki hukuki olmaktan çok siyasi ve ideolojik olacaktır.

Peki; bu karar yargının bağımsızlığının ve tarafsızlığının bir göstergesi midir? Elbette ki hayır... Danıştay 8. Dairesi yargıçlarının kararı tekil bir örnektir ve istisnalar kaideleri bozamaz. Bundan dolayı, söz konusu kararı referans alarak yargının bağımsızlığı ve tarafsızlığından dem vurmamak abesle iştigaldir.

Bu karar olsa olsa, bazı konularda ve bazı yargıçlar üzerinde siyasi iktidarın ve onların yargı içindeki işgüderlerinin tamamen egemen olamadıklarını gösterir. Dahası, bu karar vesilesiyle açığa çıkan şudur ki çoktan ele geçirilen Türkiye Cumhuriyeti paradigmasının son kalesi olan yargı içinde hala tek tük de olsa geçmiş paradigmanın saikleriyle, kabulleriyle hareket eden yargıçlar vardır. Daha ötesi değil.

EĞİTİM, SİYASAL VE İDEOLOJİK BİR FAALİYETTİR

Bunun yanı sıra "Andımız" kararı, bir hakikatin altını kalın çizgilerle bir kez daha çizmiştir. Birileri hala anlamak ve kabul etmek istemese, birileri gözlerden saklamak için uğraşsa, birileri reddetse de o hakikat şudur: Eğitimin, yani okullarda yapılan sistematik eğitimin asli ve temel işlevi siyasi ve ideolojiktir. Kültürel ve ekonomik işlev ise buna tabiidir, asli işlev tarafından şekillendirilir. Ve bu konuda okul mücadele alanıdır¹. İşte bundan dolayı da öğretmenlik siyasi ve ideolojik bir meslektir². Öğretmenin asli görevi de siyasi ve ideolojik olanı öğrenciye aktarmaktır.

"Andımız" kararı, yukarıdaki paragrafta belirtilen ve Aristoteles'in binlerce yıl önce dile getirdiği hakikatin bir kez daha açığa çıkmasında bir turnusol kâğıdı işlevi görmüştür. Yine bu karar göstermiştir ki yıllardır, işlerine gelmediğinde "Camiye, kışlaya, okula siyaset sokulmaz" yalanına sarılanlar, bugün sevinç ya da öfke dolu açıklamalarıyla, eğitimin ve okulların nasıl da siyasi ve ideolojik bir mücadele alanı olduğuna işaret etmektedirler. Lakin hiçbirisi kendi isteğinin ve uygulamasının siyasi ve ideolojik olduğunu düşünmemekte ya da düşünüyorsa bile dillendirmemektedirler. İşte yanılısamanın vücut bulduğu, ete kemiğe büründüğü alanlardan birisi de budur.

Oysa, hakikati apaçık bir biçimde dile getirmediğiniz sürece, birbirinizi ve toplumun geniş kesimlerini kandırmaya çalışmanın dışında, eğitim alanındaki sorunların çözümüne ilişkin yapıcı adımlar atamazsınız. Çünkü eğitim alanında, teknik denilebilecek (sınıf mevcutları, kapıların içe mi dışa mı açılacağı, sınavdan kaç puan alınırsa geçmiş sayılacağı, vb. gibi) düzenlemeler dışında, içeriğe ilişkin

yapılan ve yapılacak her düzenleme, siyasi ve ideolojiktir. Bunu belirleyen başta siyasi iktidar olmak üzere tarafların gizil ya da açık bir biçimde kendilerine sorup yanıtladıkları şu sorudur: Nasıl bir toplum, nasıl bir insan istiyoruz?

Bu soruya yakın geçmişte verilen, eğitim politikalarını oluşturanlara ve müfredat yapımcılarına bir talimat kabilinden iletilen en ünlü ve manidar yanıt şuydu: Kindar ve dindar bir nesil.

Peki; böyle bir nesli, yaygın bir biçimde yetiştirmenin, seri olarak imal etmenin, küçücük çocukların bilinçlerini düşünce, söylem ve davranış düzeyinde biçimlendirmenin asıl alanı neresidir? Bu neyle gerçekleştirilir?

Yanıtı apaçık belli soruların... Elbette bunun temel aracı sistematik eğitimidir ve alanı da okullardır. Aracıları ya da aktarıcıları ise hiç kimse kendini ya da bir başkasını kandırmaya çalışmasın, ne yazık ki öğretmenlerdir. Hem de birçoğu kendisine rağmen bunu yapan ve düzenin duvarındaki tuğla olan, memur ya da memurlaştırılmış öğretmenlerdir. Başkaları değil.

Daha fazla uzatmadan son bir noktayı da belirtelim: "Andımız" kararı sonrası, sözel düzeyde başlayan kavga ve bunun özellikle öğretmenler arasında kendisini açığa vuran karşıt tepkileri, dahası toplumun değişik kesimlerinden buna eşlik eden aynı minvaldeki sesler, yakın gelecek açısından önemli sarsıntıların habercisidir. Keza toplumun her kesimindeki gerilim ve ayrışma, ansızın galebe çalabilecek siyasi bir depremi (devrimi değil) tetikleme potansiyeline sahiptir. Bu son olay, söz konusu depremin kuvveden fiile dönüşmeye çok da uzak olmadığını ortaya koymuştur. Dolayısıyla yakın bir gelecekte, Türkiye, İstanbul depreminden önce siyasi bir depreme uyanırsa hiç kimse şaşırılmamalıdır. Bunun önüne ne "FETÖ" söylemleri ne de "Beka", "dış güçler", "üst akıl" umacı geçebilir.

Düşünün bir kez: Aynı okulun bazı sınıflarından “Andımız Marşı” yükseliyor, diğerlerinde “tık” yok. Öğrenciler ne düşünür? Veliler ne tepki verir? Okul idareleri ne yapar, nasıl davranır? Öğretmenler birbirlerine hangi gözle bakar?

Şimdiden bu tür davranış örnekleri sosyal medyaya düştü zaten. Peki; önümüzdeki günlerde tüm okullara yayılmaya başladığında sonuç ne olacak? Kimler nasıl davranacak? Yanıtı belirsiz bu soruların? Bekleyip göreceğiz.

Son bir soru: “Andımız” kararına karşı feryat figan bağırان, öfkelerini kusan malum medya organları ve yazarlarının hiç gecikmeden hedef haline getirdikleri, günah keçisine dönüştürdükleri Danıştay 8. Dairesi yargıçlarının, yakınlarının başına bir şey gelirse onları kim koruyacak? Onlara kim sahip çıkacak?

İşte yukarıdaki soruların yanıtını da yakın geleceğe ilişkin söylenen sözlerin gerçekleşme potansiyelini belirleyen de bu son soruya verilen yanıt olacaktır.

Malum; deprem geliyor demez, gelir. Gece ya da gündüz, hem de hiç umulmadık bir biçimde ve ansızın...

Atalay Girgin

Odatv.com

* Felsefe Öğretmeni; <http://atalaygirgin.blogspot.com>

1 <http://atalaygirgin.blogspot.com/2013/01/terk-edilen-bir-mucadele-alani-okul.html>

2 Bu ifadeyi, öğretmenlerin bireysel olarak kendi dünya görüşlerini, felsefelerini, inançlarını, siyasal-ideolojik-toplumsal ve sınıfsal tercihlerini öğrencilere dayatmalarına indirgemek, eğitimin temel ve asli işlevini kavramamanın, anlamamanın apaçık bir göstergesidir.

Atalay Girgin

odatv

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

